

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
ที่ ๒๑๘ - ๒๗๒/๒๕๖๔

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

ระหว่าง	นาย [REDACTED] กับพวกรวม [REDACTED] คน ตามบัญชีรายชื่อแบบท้าย บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED]	ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา กรรมการผู้มีอำนาจ
---------	--	--

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ นาย [REDACTED] กับพวกรวม [REDACTED] คน ลูกจ้าง ผู้กล่าวหา ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์กล่าวหา บริษัท [REDACTED] จำกัด โดยนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหา ว่าเลิกจ้าง เพราะเหตุเป็นผู้แหน่งเจ้าข้อเรียกร้อง เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ทำหน้าที่กรรมการสหภาพแรงงาน และอยู่ระหว่างข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และ ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงขอให้คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์พิจารณาในจดหมายข้าด และมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินตั้งแต่ ๕๖๖,๕๘๐ – ๕,๑๔๐,๘๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยนับแต่วันถูกเลิกจ้างจนกว่าจะชำระเสร็จ

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการและส่งสำเนาคำร้องกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ซึ่งแจ้งແળงเหตุผล พร้อมนำพยานเอกสารเข้าสืบ ทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อสอบหาข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาในจดหมาย คู่กรณีได้ซึ่งแจงข้อเท็จจริงพร้อมนำพยานเอกสารเข้าสืบแล้ว ดังนี้

ผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน เข้าทำงานกับผู้ถูกกล่าวหาตั้งวันเวลา กัน มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกัน ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน และเงินข่วยเหลือค่าครองชีพเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ค่าเช่าบ้านเดือนละ ๑,๒๐๐ บาท เบี้ยยังแบบขั้นบันไดเดือนละ ๔๐๐, ๕๐๐ และ ๖๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหากำหนดจ่ายค่าจ้างและเงินสวัสดิการ

เดือนละ ๑ ครั้ง ทุกวันที่ ๒๕ ของเดือน กำหนดด่วนทำงานตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ มีวันอาทิตย์เป็นวันหยุดประจำสำนักงาน เวลาทำงานปกติในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ตั้งแต่เวลา ๐๗.๓๐ – ๑๗.๐๐ น. ส่วนในวันเสาร์ตั้งแต่เวลา ๐๗.๓๐ – ๑๗.๐๐ น. เวลาพัก ๑ ชั่วโมง และลงเวลาการทำงานโดยสแกนบัตรพนักงาน

ผู้กล่าวหาทั้ง **คน** สมัครเป็นสมาชิกสภาพแรงงาน [REDACTED]

[REDACTED] ก่อนการยื่นข้อเรียกร้องล่าสุดเมื่อวันที่ **๑ มกราคม ๒๕๖๔** เดิมสภาพแรงงาน มีสมาชิกประมาณ ๑๕๐ คน ปัจจุบันเหลือสมาชิกจำนวน ๕๓ คน มีกรรมการสภาพแรงงาน จำนวน ๗ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง **คน** โดยมีผู้กล่าวหาที่ ๕ ทำหน้าที่ประธาน กรรมการสภาพแรงงานทั้ง **๗ คน** รวมผู้กล่าวหาทั้ง **๗ คน** ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการลูกจ้างในสัดส่วนของสภาพแรงงานด้วย มีวาระตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ ปัจจุบันนี้กรรมการสภาพแรงงาน จำนวน ๑ คน ที่ยังทำงานอยู่กับผู้ถูกกล่าวหา สภาพแรงงานให้สมาชิกจ่ายเงินค่าบำรุงโดยตรงกับสภาพแรงงาน เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔ สภาพแรงงานได้ยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหารึล่าสุด และแต่งตั้งเป็นผู้แทนเจ้าข้อเรียกร้อง จำนวน ๗ คน รวมผู้กล่าวหาทั้ง **๗ คน** ทั้งสองฝ่ายได้มีการเจรจากันเอง และสามารถตกลงกันได้ การเจรจาเป็นไปด้วยความสัมพันธ์อันดีไม่มีขัดแย้ง และได้จัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔ มีผลใช้บังคับ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕

เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาโดยนาย [REDACTED] ตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ ได้เรียกประชุมลูกจ้างทั้งหมดเพื่อชี้แจงเรื่องบริษัท [REDACTED] ผู้ถือหุ้น ของบริษัทจำนวนหนึ่งในสามได้ขายหุ้นทั้งหมดให้แก่บริษัท [REDACTED] เนื่องจากไม่ได้รับสัมปทานแหล่งปิโตรเลียมในประเทศไทย และสถานการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาประสบภาวะขาดทุนต่อเนื่อง ๒ ปีติดต่อกัน รวมถึงเรื่องการได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา – ๑๙ ทำให้ปริมาณงานลดลงอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องปรับโครงสร้างองค์กร และลดจำนวนลูกจ้างเหลือไว้เท่าที่จำเป็นให้สอดคล้องกับปริมาณงาน ซึ่งภายหลังจากวันประชุมก็มีการเลิกจ้างลูกจ้างอย่างต่อเนื่อง

เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้เรียกประชุมกรรมการสภาพแรงงาน และกรรมการลูกจ้างทั้งหมด โดยได้แจ้งว่าจะมีการเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นกรรมการลูกจ้าง จำนวน ๕ คน คือ ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๕ และนาย [REDACTED] กรรมการลูกจ้างที่ได้รับเลือกตั้งจากลูกจ้าง และขอให้ทั้ง ๕ คน ลาออกจากกรรมการลูกจ้าง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาจะได้จ่ายค่าชดเชยให้ตามกฎหมาย ถ้าหากมีวันหยุดพักผ่อนประจำปี ที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิฯลฯดูก็ขอให้ลาหยุดทั้งหมด เพราะผู้ถูกกล่าวหาไม่มีนโยบายจ่ายค่าจ้างในวันหยุดพักผ่อนประจำปี แต่กรรมการลูกจ้างทั้ง ๕ คน รวมผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๕ ไม่รับข้อเสนอพยายามที่จะยังมีลูกจ้างเหลืออีกประมาณ ๓๐๐ คน และเป็นสมาชิกสภาพแรงงานอีก ๕๓ คน ที่กรรมการลูกจ้างและกรรมการสภาพแรงงานต้องทำหน้าที่คุ้มครองสิทธิของลูกจ้าง ซึ่งในช่วงที่มีการเลิกจ้างลูกจ้างอย่างต่อเนื่อง ยิ่งควรต้องอยู่ด้วยและความเรียบร้อย ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการเรียกไปคุยกับนายครั้ง แต่ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ และในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๕, ๘ และ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ ผู้กล่าวหาที่ ๑ ได้ยื่นใบลาเพื่อไปประชุมคณะกรรมการ ประจำกันสัปดาห์ในนามของสภาพแรงงาน แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อนุญาตให้ลา จึงได้ทำหนังสือในนามสภาพแรงงาน ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED] เพื่อร้องเรียนกรณีดังกล่าว และกรณีไม่จัดกิจกรรมวันครอบครัวตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ต่อมาในวันที่

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำร้องต่อศาลแรงงานภาค [ ] ขออนุญาตเลิกจ้างกรรมการลูกจ้างจำนวน ๕ คน รวมผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๕ และนาย [ ] โดยให้เหตุผลว่า ผู้ถูกกล่าวหามีผลประกอบการลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะในปี ๒๕๖๒ ประสบปัญหาขาดทุนเป็นเงิน ๒๒๘,๒๙๙,๕๐๘ บาท และขาดทุนต่อเนื่องถึงปี ๒๕๖๓ โดยมีสาเหตุจากผู้ถูกกล่าวหาได้รับจ้างผลิตแทนพนักงานมั่นคงทางทะเลให้แก่บริษัท [ ] หรือบริษัทในเครือของบริษัท [ ] ซึ่งได้รับสัมปทานให้ชุดเจาะน้ำมันและก้าชธรรมชาติในอ่าวไทยจากธุรกิจไทยมาตลอด แต่ในปี ๒๕๖๐ บริษัท [ ] ไม่ชนะการประกรตราค่าเพื่อต่อสัมปทานชุดเจาะน้ำมันและก้าชธรรมชาติในโครงการ [ ] ซึ่งได้รับสัมปทานมาตลอด และเป็นโครงการที่ทำรายได้ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ ๙๕ ของรายได้ทั้งหมดในแต่ละปี บริษัท [ ] ได้ลดการผลิตลงเพื่อเตรียมส่งมอบโครงการให้แก่ผู้ชนะการประกรตราค่า ทำให้รายได้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ จนทำให้ขาดทุน ถึงแม้ ผู้ถูกกล่าวหาจะพยายามแก้ไขปัญหา โดยในปี ๒๕๖๓ ได้เข้าร่วมการประกรตราคางานผลิตแทนพนักงานมั่นคงทางทะเลให้แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับสัมปทานต่อจากบริษัท [ ] แต่ก็ไม่ชนะการประกรตราค่าประกอบกับเกิดภาระราคาน้ำมันดิบมีราคาถูกติดต่อกันหลายปี และในปี ๒๕๖๓ เกิดการแพร่ระบาดของโรคดีซ์อิวารัสโคไวด - ๑๙ ส่งผลให้เกิดภาวะชลตัวทางเศรษฐกิจในระดับโลกและประเทศไทยอย่างรุนแรง และได้ส่งผลให้ผู้ว่าจังยิกเลิกสัญญาจ้างงานก่อสร้างโครงการใหม่ รวมถึงผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ชะลอการประมูลงานโครงการใหม่ออกรไป จึงไม่สามารถดำเนินงานตามแผนธุรกิจได้ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้มีความพยายามใช้มาตรการต่าง ๆ มาใช้เท่าที่จำเป็น เกิดผลกระทบต่อลูกจ้างน้อยที่สุด ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การดำเนินงานปรับโครงสร้างองค์กร และปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมถึงพิจารณาปรับลดค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ แต่ภาวะชลตัวทางเศรษฐกิจ และการชะลอการลงทุนในอุตสาหกรรมน้ำมันและก้าชธรรมชาติ ไม่มีแนวโน้มสิ้นสุด จึงจำเป็นต้องดำเนินมาตรการปรับโครงสร้างองค์กร ลดกำลังแรงงานให้เหมาะสมกับภาระงานที่มีในปัจจุบัน ต้องพิจารณาเลิกจ้างพนักจ้างประจำและลูกจ้างสัญญาจ้างหลายอัตราให้สอดคล้องกับภาระงานในปัจจุบัน และที่คาดว่าจะมีในปี ๒๕๖๕ ถึง ๒๕๖๖ โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาเลิกจ้าง ดังนี้

(๑) พิจารณาจากจำนวนภาระงานที่จะมีเหลือ หลังจากเสร็จสิ้นงานก่อสร้างและส่งมอบชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็กในโครงการขยายกำลังการผลิตน้ำมันดิบแก่สู่ค้าที่ประเทศไทยเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ เมื่อพิจารณาแล้วต้องลดลูกจ้างในอัตราประมาณร้อยละ ๗๙ ของลูกจ้างทั้งหมด

(๒) ลูกจ้างที่คงไว้ประมาณร้อยละ ๒๑ ของลูกจ้างทั้งหมด พิจารณาคัดเลือกลูกจ้างในตำแหน่งงานที่มีทักษะเฉพาะตรงกับงานที่มีอยู่ในแต่ละส่วนงาน

(๓) พิจารณาคัดเลือกลูกจ้างที่ผลการปฏิบัติงานดีและได้รับการประเมินดีให้อภูท้งานต่อไป ก่อนจะนัดเต็มอัตราตามข้อ (๑) และ (๒)

เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ วาระของกรรมการลูกจ้างได้หมวด และสหภาพแรงงานมีมติขอกำหนดเงื่อนไข ไม่ถึง ๑ ใน ๕ ยังไม่สามารถแต่งตั้งกรรมการลูกจ้างได้ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้เรียกกรรมการลูกจ้างทั้ง ๕ คน รวมผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๕ ซึ่งได้ขออนุญาตต่อศาลแรงงานภาค [ ] เพื่อเลิกจ้าง และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๕ ไปพบเพื่อแจ้งการเลิกจ้างเป็นหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยอ้างเหตุผลว่า ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคดีซ์อิวารัสโคไวด - ๑๙ ภาวะชลตัวด้านเศรษฐกิจอย่างรุนแรงในระดับโลกและประเทศไทย ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อธุรกิจของผู้ถูกกล่าวหาอย่างรุนแรง เช่น การยกเลิกงานก่อสร้าง

โครงการใหม่ การขอการประมูลงานโครงการต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามแผนธุรกิจที่วางไว้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาพยาบาลให้มาตรฐานโครงการต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น เกิดผลกระทบต่อลูกจ้างน้อยที่สุด ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำเนินงาน ปรับโครงสร้างองค์กร และปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมถึงพิจารณาปรับลดค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นทุกส่วนงาน เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ แต่จากภาวะชล洛ตตัวทางเศรษฐกิจ การขอการลงทุนในอุตสาหกรรมน้ำมัน และก้าวธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง ไม่มีแนวโน้มสิ้นสุดลง จึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินมาตรการรับโครงสร้างองค์กรเพิ่มเติม ลดกำลังแรงงานให้เหมาะสมกับปริมาณงานที่มีในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจต่อไป โดยให้มีผลลัพธ์จ้างตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้จ่ายค่าขาดเชยและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว

ผู้กล่าวหาที่ ๕ คน รับทราบผลการประเมินผลงานประจำปีของตนที่ได้รับในระหว่างปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ โดยผู้กล่าวหาที่ ๑ ได้รับเกรด D ในปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๓ ซึ่งสาเหตุที่ได้รับเกรดต่ำ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มอบหมายงานให้ทำเป็นกิจจะลักษณะ ส่วนใหญ่จะทำงานด้านแรงงานสัมพันธ์ งานคณะกรรมการความปลอดภัย และกิจกรรมที่เกี่ยวกับสหภาพแรงงาน ส่วนการเลิกจ้างลูกจ้างในตำแหน่งเดียวกัน ไม่ทราบว่ามีลูกจ้างถูกเลิกจ้างกี่คน ลูกจ้างที่ ๒ รับว่าได้เกรดการประเมินตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ ได้เกรดต่ำ เนื่องจากเคยเป็นประธานสหภาพแรงงานมาก่อน และทำหน้าที่ในการเรียกร้องและเจรจา กับผู้ถูกกล่าวหาอย่างเข้มข้น อาจส่งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่พอใจได้ ส่วนการเลิกจ้างลูกจ้างในตำแหน่งเดียวกัน ซึ่งในปัจจุบันเหลือลูกจ้างทำงานประมาณ ๓ คน มีทั้งเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน แต่ไม่ทราบว่ามีลูกจ้างถูกเลิกจ้างกี่คน สำหรับผู้กล่าวหาที่ ๓ ถึงที่ ๕ รับว่าได้เกรด C ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ ส่วนการเลิกจ้างลูกจ้างในตำแหน่งเดียวกัน จากเดิมมีลูกจ้างประมาณ ๑๐๐ กว่าคน ปัจจุบันเหลือลูกจ้างประมาณ ๘ คน มีทั้งเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ทั้งนี้ ผู้กล่าวหาที่ ๕ คน รับทราบว่า การเลิกจ้างลูกจ้างทั้งหมดมีทั้งเป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน

ผู้กล่าวหาที่ ๕ คน รับว่า ก่อนปี ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาเคยมีมาตรการลดค่าใช้จ่าย โดยนำมารา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้เนื่องจากปริมาณงานลดลง ส่วนในปี ๒๕๖๒ ซึ่งประสบปัญหาการขาดทุน ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการดำเนินมาตรการลดค่าใช้จ่าย เช่น ลดค่าใช้จ่ายสำนักงาน และเคยจ้างบริษัทที่ปรึกษาแก่ไปปัญหา แต่ไม่ได้นำมาตรการอื่น ๆ มาใช้ สหภาพแรงงานเคยขอให้พิจารณานำมาตรการตามมาตรา ๗๕ มาใช้ หรือหากได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่สภากาชาดไทยได้ประกาศใช้กฎหมายแก้ไขปัญหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับข้อเสนอ ไปพิจารณาใช้ดำเนินการ นอกจากนี้ ผู้กล่าวหาที่ ๕ คน ทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาพยายามเลิกจ้างลูกจ้างประจำ และลูกจ้างสัญญาจ้างตั้งแต่ปลายปี ๒๕๖๒ และไม่ต่อสัญญากับลูกจ้างสัญญาจ้างตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นต้นมา ผู้กล่าวหาที่ ๕ คน ในฐานะกรรมการสหภาพแรงงานเคยสอบถามว่าจะเลิกจ้างลูกจ้างจำนวนกี่คน ได้รับแจ้งจากผู้ถูกกล่าวหาว่า จะเลิกจ้างลูกจ้างให้สัมพันธ์กับปริมาณงานที่มีในปัจจุบัน หากมีงานเพิ่มขึ้น ในอนาคต ก็จะจ้างลูกจ้างสัญญาจ้างมาทำงาน เนื่องจากลูกจ้างประจำมีค่าใช้จ่ายที่สูง และก่อนปี ๒๕๖๒ เคยเลิกจ้างลูกจ้างที่ได้เกรด F ๒ ปี ติดต่อกัน ประมาณ ๖๐ คน ซึ่งการเลิกจ้างครั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้เคยพูดคุย ปรึกษา กับสหภาพแรงงาน ส่วนการเลิกจ้างหลังการขาดทุนปลายปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยแจ้งว่าใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณาเลิกจ้างลูกจ้าง นอกจากนี้ ผู้กล่าวหาที่ ๕ คน ได้ทราบข่าวทางสื่อออนไลน์

Facebook ชื่อ [REDACTED] ซึ่งเผยแพร่เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับสมัครลูกจ้างสัญญาจ้างผ่านบริษัท [REDACTED] ซึ่งเป็นบริษัทรับเหมาค่าแรง เช่น ตัวแทนโพร์แมน ข่างประกอบเป็นต้น แต่ไม่ทราบว่ากี่อัตรา หรือเริ่มทำงานเมื่อใด และรับสมัครลูกจ้างสัญญาจ้างผ่านบริษัท [REDACTED] ซึ่งเป็นบริษัทรับเหมาค่าแรง เช่น ตัวแทนโพร์แมน ข่างงานโครงสร้าง เป็นต้น แต่ไม่ทราบว่ากี่อัตรา หรือเริ่มทำงานเมื่อใด แต่ประกาศดังกล่าวมีการเผยแพร่ข่าวทางสื่อออนไลน์ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

จากงบแสดงฐานะการเงินในปี ๒๕๖๑ และ ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหา้มีทุนจดทะเบียน ๖๐ ล้านบาท แต่เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ มีทุนจดทะเบียน ๑,๐๘๕ ล้านบาท และในเดือนตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับงาน [REDACTED] เข้ามาให้ทำ แต่ผู้ถูกกล่าวหาัยคงเลิกจ้างลูกจ้าง โดยไม่รักษาการ จ้างงานลูกจ้างไว้รองานที่กำลังจะเข้ามา ผู้ถูกกล่าวหาพยายามที่จะหาวิธีเลิกจ้างกรรมการสหภาพแรงงานและกรรมการลูกจ้าง มีการเรียกพูดคุยกายครั้ง และยื่นคำร้องขออนุญาตเลิกจ้างต่อศาลแรงงานภาค [REDACTED] โดยมีเหตุจากกรรมการลูกจ้าง และกรรมการสหภาพแรงงานมีบทบาทสำคัญในการเจราไส้กรองเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างให้ดีขึ้น ร้องเรียน ติดตามเรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง เป็นสาเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่พอใจและนำมาสู่การเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน รวมถึงอยู่ระหว่างที่สหภาพแรงงานร้องเรียนเรื่องสภาพการจ้างต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด [REDACTED]

ผู้ถูกกล่าวหา โดยนางสาว [REDACTED] นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจช่วง ชี้แจงข้อเท็จจริงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำสืบพยานเอกสารประกอบว่า ผู้ถูกกล่าวหาประกอบกิจการ ออกแบบ จัดซื้อ ประกอบ และติดตั้งแท่นชุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติในทะเล ท่อก๊าซใต้ทะเล และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในทะเล และบนบก มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] อาคาร [REDACTED] อาคาร [REDACTED] ชั้น [REDACTED] ถนน [REDACTED] แขวง [REDACTED] เขต [REDACTED] กรุงเทพมหานคร และสำนักงานสาขา [REDACTED] ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ตำบล [REDACTED] อำเภอ [REDACTED] จังหวัด [REDACTED] เดิม ณ เดือนพฤษจิกายน ๒๕๖๓ มีลูกจ้าง รวมจำนวน ๑,๖๕๙ คน เป็นลูกจ้างประจำ จำนวน ๖๗๐ คน และลูกจ้างสัญญาจ้าง (รับเหมาค่าแรง) จำนวน ๘๘๙ คน โดยทำงานประจำสำนักงาน จำนวน ๒๑๖ คน และทำงานก่อสร้าง จำนวน ๗๗๓ คน ผู้ถูกกล่าวหาได้ทยอยเลิกจ้างลูกจ้างตั้งแต่เดือนพฤษจิกายน ๒๕๖๓ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ รวมจำนวน ๑,๓๖๐ คน ปัจจุบันเหลือลูกจ้างจำนวน ๒๙๙ คน เป็นลูกจ้างประจำ จำนวน ๒๗๐ คน และลูกจ้างสัญญาจ้าง (รับเหมาค่าแรง) จำนวน ๒๙ คน โดยทำงานประจำสำนักงาน จำนวน ๒๗ คน และทำงานในคลังสินค้า จำนวน ๒ คน

ผู้ถูกกล่าวหาไม่ทราบว่าลูกจ้างคนใดเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานเนื่องจากสหภาพแรงงานได้ยกเลิกไม่ให้ผู้ถูกกล่าวหาหักเงินค่าบำรุงสมาชิกมาประมาณ ๑๐ ปีแล้ว สหภาพแรงงานได้มีการยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหาทุกปี โดยก่อนปี ๒๕๕๐ ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์ที่ไม่ร้าวเรื้น มีการนัดหยุดงาน และมีข้อพิพาทแรงงานเกิดขึ้น แต่ภายหลังปี ๒๕๕๐ มีความสัมพันธ์ที่ดีมากขึ้น ทำให้การยื่นข้อเรียกร้องสามารถเจรจาตกลงกันได้ โดยไม่มีข้อพิพาทแรงงานเกิดขึ้น ส่วนการยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนเจรจาข้อเรียกร้อง จากห้องหมัด ๗ คน ทั้งสองฝ่ายมีการปรึกษาหารือร่วมกันก่อนยื่นข้อเรียกร้องและสามารถตกลงกันได้ โดยไม่มีข้อขัดแย้งหรือเกิดข้อพิพาทแรงงานใด ๆ และได้จัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔

ผลประกอบการของผู้ถูกกล่าวหาในปี ๒๕๖๑ มีกำไร ๒๕,๕๕๓,๗๓๔ ล้านบาท ปี ๒๕๖๒ ขาดทุน ๒๒๘,๒๙๕,๕๐๘ บาท และปี ๒๕๖๓ ขาดทุน ๘๓๕,๗๓๓,๔๒๔ บาท ส่วนในปี ๒๕๖๔ ขาดทุน ๒๒๘,๒๙๕,๕๐๘ บาท ที่แจ้งต่อกรมสรรพากรเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ มีผลประกอบการกลางปีขาดทุน ๓๓๓,๕๒๕,๐๐๐ บาท และคาดว่าสิ้นปีจะขาดทุนรวม ๖๖๗,๐๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งข้อมูลของปี ๒๕๖๔ อาจเปลี่ยนแปลงเมื่อยื่นภาษี ณ วันสิ้นปี

ผู้ถูกกล่าวหามีลูกค้าหลัก คือ บริษัท [REDACTED] และบริษัท [REDACTED] ในเครือ เป็นผู้ได้รับสัมปทานให้ขุดเจาะน้ำมันและกําชธรรมาติใน [REDACTED] จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยในช่วงปี ๒๕๕๗ – ๒๕๕๙ มีปริมาณงาน ๑๙,๓๓๓ ๒๕,๖๐๙ และ ๑๙,๕๕๗ ตัน ตามลำดับ แต่ในปี ๒๕๖๐ บริษัท [REDACTED] ไม่เข้ามาประกวดราคาเพื่อต่อสัมปทานในโครงการ [REDACTED] ที่เคยได้รับสัมปทานตลอดมา และเป็นโครงการที่ทำรายได้ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๘๕ ของรายได้ทั้งหมดในแต่ละปี บริษัท [REDACTED] ได้ลดจำนวนการผลิตลงเพื่อเตรียมส่งมอบโครงการให้ผู้ชนะการประกวดราคา ทำให้ปริมาณงานตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ ลดลงเหลือ ๑๐,๔๓๗ ๑๓,๑๑๖ ๑๑,๕๒๔ และ ๗,๔๒๗ ตัน ตามลำดับ และลดลงจำนวนมากในปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ เหลือเพียง ๑,๕๓๕ และ ๑๐๘ ตัน ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาได้พยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ ได้เข้าประกวดงานของผู้ประกอบการรายใหม่ที่ได้รับสัมปทานแต่ก็ไม่เข้ามาประกวดราคา ประกอบกับเกิดภาวะราคาน้ำมันดิบมีราคาถูกติดต่อกันมาหลายปี รวมถึงในปี ๒๕๖๓ ได้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา - ๑๙ ส่งผลให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานในระดับโลกและประเทศไทย ทำให้บริษัท [REDACTED] ยกเลิกสัญญาฯ จ้างงานก่อสร้างโครงการใหม่ และผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ก็ชะลอการประเมินงานโครงการใหม่ออกรอไป ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามแผนธุรกิจที่วางไว้ได้

ผู้ถูกกล่าวหามีลูกจ้างทำงาน ๓ ประเภท คือ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างสัญญาจ้าง (ลูกจ้างรับเหมาค่าแรง) มีระยะเวลาการจ้างไม่เกิน ๑ ปี และลูกจ้างของรับเหมาช่วง ([REDACTED]) ผู้ถูกกล่าวหามีลักษณะการทำงานเป็นผู้รับเหมาทำงานก่อสร้าง มีการบริหารกำลังคนตามปริมาณงานที่ลูกค้าจ้างผลิต ในปี ๒๕๕๘ เกิดภาวะน้ำมันดิบราคาถูก ทิศทางการลงทุนเกี่ยวกับธุรกิจน้ำมันและกําชาลดลง ลูกค้าเริ่มลดกำลังการผลิตผู้ถูกกล่าวหามีปริมาณงาน ๒๕,๖๐๙ ตัน มีลูกจ้างทั้งหมด จำนวน ๗,๔๒๗ คน รวมลูกจ้างประจำ ๑,๓๓๓ คน ผู้ถูกกล่าวหาได้เริ่มปรับลดกำลังคนโดยเลิกจ้างลูกจ้างประจำจำนวนและลูกจ้างสำนักงาน ประมาณ ๑๐๐ กว่าคน ในปี ๒๕๕๙ มีปริมาณงานเหลือ ๑๙,๕๕๗ ตัน มีลูกจ้างทั้งหมด จำนวน ๕,๔๓๗ คน รวมลูกจ้างประจำ ๑,๒๘๐ คน แต่การเลิกจ้างดังกล่าวยังไม่ส่งผลกระทบต่อลูกจ้างในระดับช่างฝีมือประเภทเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาทั้ง [REDACTED] คน เพราะบริษัท [REDACTED] ซึ่งเป็นลูกค้าหลักมีนโยบายให้รักษากำลังคนในระดับช่างฝีมือไว้เพื่อมีให้กระทบคุณภาพของงาน แต่ด้วยลูกค้าหลักได้เริ่มลดคำสั่งจ้างผลิตในปี ๒๕๖๐ เนื่องจากไม่ได้รับการต่อสัมปทาน จึงไม่สามารถคาดการณ์ปริมาณงานที่จะเข้ามาในอนาคตได้ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายการบริหารกำลังคนให้เหมาะสม ปรับให้มีการจ้างงานแบบรับเหมาช่วงมากขึ้น โดยในช่วงปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหามีปริมาณงานลดลงเหลือ ๑๐,๔๓๗ และ ๑๓,๑๑๖ ตัน ตามลำดับ จึงปรับลดหั้งลูกจ้างประจำ ลูกจ้างสัญญาจ้าง และลูกจ้างผู้รับเหมาช่วง โดยในปี ๒๕๖๑ เหลือลูกจ้างทั้งหมด ๒,๙๖๓ คน รวมลูกจ้างประจำ ๑,๐๑๐ คน แต่ด้วยตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๓ ลูกค้าหลักได้ลดคำสั่งจ้างผลิตกว่าร้อยละ ๕๐ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถรักษาการจ้างงานตามนโยบายเดิมได้ จึงมีการเลิกจ้างลูกจ้างประจำประมาณ ๒๐๐ คน โดยในปี ๒๕๖๓ เหลือลูกจ้างประจำ ๗๕๘ คน ส่วนลูกจ้างทั้งหมดในปี ๒๕๖๒ ลดลงเหลือ ๑,๗๗๘ คน และ

เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๓ เป็น ๓,๑๖๓ คน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาได้ประมูลงานจากลูกค้ารายอื่น เป็นงานระยะสั้น จึงต้องเร่งผลิตให้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด ประกอบกับกิจกรรมแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา – ๑๙ ในปี ๒๕๖๓ ต้องดำเนินนโยบายรักษาระยะห่างของลูกจ้าง และปรับเพิ่มภาระการทำงานเป็น ๒ กะ จึงต้องจ้างลูกจ้างรับเหมา ค่าแรงและผู้รับเหมาช่วงเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในปี ๒๕๖๔ ผู้ก่อการมีปริมาณงานในเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพียง ๑,๕๓๕ ตัน ไม่มีงานจากลูกค้าอีกด้วย แต่เดือนมีนาคม – พฤษภาคม ๒๕๖๔ และจะเริ่ม มีงาน [ ] เข้ามาในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อเนื่องถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๕ เพียง ๙๑๘ ตัน และหลังจากเดือนเมษายน ๒๕๖๕ ยังไม่มีคำสั่งจ้างผลิต ผู้ถูกกล่าวหาได้ประเมินสถานการณ์จากปริมาณงาน ดังกล่าว มีความจำเป็นต้องลดลูกจ้างจำนวนมากและคัดเลือกลูกจ้างไว้เท่าที่จำเป็น จึงเริ่มลดลูกจ้างตั้งแต่เดือน พฤษภาคม พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นต้นมา โดยพิจารณาลดลูกจ้างในส่วนลูกจ้างสัญญาจ้างก่อน เนื่องจากลูกจ้างสัญญาจ้าง จำนวน ๙๘๙ คน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ – กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ได้ลดลูกจ้างสัญญาจ้างรวมจำนวน ๙๓๒ คน เหลือ ๕๗ คน ในเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ สำหรับลูกจ้างประจำได้พิจารณาเลิกจ้างจำนวนมากในเดือน มีนาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๒๙๖ คน หลังจากนั้นก็ทยอยเลิกจ้างลูกจ้างทั้งสองประเภทเรื่อยมา จนปัจจุบันเหลือ ลูกจ้างทั้งหมด ๒๙๘ คน เป็นลูกจ้างประจำ จำนวน ๒๗๐ คน และลูกจ้างสัญญาจ้าง จำนวน ๒๙ คน

ผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจ ก่อนการพิจารณา เลิกจ้างลูกจ้าง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔ ดังนี้

(๑) ปี ๒๕๕๘

(๑.๑) มีนโยบายการลดการจ้างชาวต่างชาติที่มีความชำนาญ (Expatriate) ที่มีค่าจ้างสูง เพื่อผลักดันและพัฒนาพนักงานคนไทยชั้นนำ หากปี ๒๕๕๘ จำนวน ๕๓ คน เหลือ ๗ คน ในปี ๒๕๖๔

(๑.๒) ลดเวลาการทำงานในวันเสาร์ชั่วคราวในปีที่มีปริมาณงานน้อย

(๒) ปี ๒๕๖๒

(๒.๑) เริ่มแผนงานลดการเข้าพื้นที่เก็บวัสดุภายนอกยاردลงร้อยละ ๕๐ จาก ๖๐ ไร่ เหลือ ๓๐ ไร่ (แล้วเสร็จปี ๒๕๖๔)

(๒.๒) ศึกษาข้อมูลเรื่องเวลาการทำงานที่ไม่เกิดประโยชน์ ลดอัตราเวลาในค oyjanan เพิ่ม ทักษะการสื่อสารให้กับหัวหน้างาน เพื่อให้สามารถสร้างความมีส่วนร่วมจากพนักงานในการปรับปรุงงานและ ลดความสูญเสีย โดยได้กำหนดเป็นส่วนหนึ่งของดัชนีชี้วัดประจำปีด้วย (โครงการ [ ])

(๒.๓) การปรับปรุงกระบวนการภายนอก – ลดความช้ำซ้อน/ของเสีย โดยกำหนดเป็นส่วน หนึ่งของดัชนีชี้วัดประจำปีด้วย (โครงการ [ ])

(๒.๔) ลดเวลาการทำงานล่วงเวลา โดยให้ทำงานล่วงเวลาเฉพาะงานที่จำเป็น

(๒.๕) ผลักดันนโยบายเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการมีส่วนร่วมผ่านระบบไฮบริด และ ลีนซิกม่า ลดค่าใช้จ่ายได้ประมาณ ๒๒ ล้านบาท

(๒.๖) ลดการเข้าพื้นที่สำนักงานกรุงเทพ [ ] ร้อยละ ๒๕ ลดลูกจ้าง Outsources ลด การเข้าพื้นที่จอดรถ ลดค่าใช้จ่ายได้ประมาณ ๘ ล้านบาทต่อปี

(๒.๗) ยกเลิกสำนักงาน [ ]

(๒.๘) ใช้มาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ภาคสมัครใจ สำหรับลูกจ้างบางส่วน ซึ่งแม้ลูกจ้างส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือดี แต่ก็มีลูกจ้างบางส่วนขอให้ใช้รีเกิลจ้าง

และจ่ายค่าขาดชดเชยแทนการใช้มาตรา ๗๕ แต่มาตรการนี้ลดค่าใช้จ่ายในเรื่องสาธารณูปโภคเป็นหลัก แต่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสุกจ้างลดได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

(๒.๙) รวมร่วมกันจัดการประยัดพลังงาน

(๒.๑๐) ทบทวนนโยบายเกี่ยวกับอุปกรณ์สื่อสารต่างๆ อุปกรณ์สำนักงาน เพื่อลดต้นทุนในการจัดซื้อ

(๒.๑๑) ทบทวนนโยบายจัดหาที่พักและเบี้ยเลี้ยงการเดินทาง ทางทางเลือกที่ใหม่และประหยัดค่าใช้จ่าย เช่น ลดเพดานค่าเช่าโรงเรนที่พักลงร้อยละ ๒๕ รวมทั้งกำหนดให้ลดการเดินทางเพื่อประชุมโดยใช้การพูดคุยกางโทรทัศน์และออนไลน์แทน เป็นต้น

(๒.๑๒) เจรจาเงื่อนไขการชำระเงิน - ปรับปรุงกระแสเงินสดทั้งจากลูกค้าและผู้ขาย

(๒.๑๓) ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลง Management of Change เพื่อจัดการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มผลกำไรตอบแทน

(๒.๑๔) ปรับปรุงประสิทธิภาพการก่อสร้าง ลดสำหรับขั้นของการกำกับดูแล พัฒนาความสามารถในการวางแผนการใช้ทรัพยากร

(๓) ปี ๒๕๖๓

(๓.๑) เปลี่ยนเกณฑ์ในการพิจารณาเงินจุうใจพิเศษแทนการจ่ายใบน้ำส โดยใช้ตัววัดจากการปรับปรุงคุณภาพการผลิตและการลดต้นทุนมาแทนการอ้างอิงกำไรสุทธิ

(๓.๒) ปรับกลยุทธ์การรับเหมาช่วง ลดอัตราส่วนการจ้างงาน โดยลดจำนวนลูกจ้างสัญญาจ้างเป็นลักษณะการจ้างเหมา ( ) เพื่อลดต้นจากการจ้างงานระยะยาว

(๓.๓) ลดพื้นที่ทำงานสำนักงาน ( ) คืนพื้นที่ตึก ๑ และตึก ๒

(๓.๔) ปรับนโยบายการจัดทำวัสดุอุปกรณ์จากการซื้อเป็นการเช่าซื้อและต่อรองราคากันผู้ขาย

(๓.๕) รวมระบบงานรักษาความปลอดภัยกับบริษัทในเครือเพื่อจ่ายค่าใช้จ่ายร่วมกัน

(๓.๖) ลดต้นทุนการซ่อมบำรุงเครื่องจักรและอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

(๓.๗) ตัดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบันเทิงและการสันหนนาการทั้งหมด

(๓.๘) ทบทวนกลยุทธ์การจัดซื้อ เพื่อลดต้นทุนโครงการ

(๓.๙) เริ่มดำเนินการขายหอดตลาดวัสดุเหลือใช้ (มีขั้นตอนที่ยุ่งยากเนื่องจากเป็นเศษวัสดุที่ได้รับการยกเว้นภาษี)

(๓.๑๐) ผลักดันนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และการมีส่วนร่วมผ่านระบบปิดเชื่อมและลีนซิกม่า ลดค่าใช้จ่ายได้ประมาณ ๕ ล้านบาท

(๔) ปี ๒๕๖๔

(๔.๑) ไม่มีการปรับเงินขั้นประจำปีสำหรับพนักงาน

(๔.๒) เปลี่ยนเกณฑ์ในการพิจารณาเงินจุうใจพิเศษแทนการจ่ายใบน้ำส โดยใช้ตัววัดจากการปรับปรุงคุณภาพการผลิตและการลดต้นทุน และการส่งมอบงานให้กับลูกค้าตามกำหนด

(๔.๓) ลดการเข้าพื้นที่สำนักงานกรุงเทพ ( ) รวมลดไปร้อยละ ๗๕ จากพื้นที่ ๓ ขั้น เหลือเพียง ๑ ขั้น ลดการเข้าพื้นที่จอดรถ ลดค่าใช้จ่ายได้ ๑๕ ล้านบาทต่อปี

(๔.๔) ลดการเข้าพื้นที่เก็บวัสดุภายนอกยาร์ดลงร้อยละ ๕๐ จาก ๖๐ ไร่ เหลือ ๓๐ ไร่ ลดค่าใช้จ่ายได้ ๓.๕ ล้านบาทต่อปี

- (๔.๕) ลดจำนวนรถรับส่งลูกจ้างจากรถบัส ๖ คัน เหลือ ๒ คัน ลดค่าใช้จ่ายได้ ๓ ล้านบาทต่อปี
- (๔.๖) ปรับปรุงกระบวนการเก็บเงินจากลูกค้า เพื่อเรียกเก็บเงินจากลูกค้าที่ค้างอยู่
- (๔.๗) ขายหอดตลาดวัสดุเหลือใช้
- (๔.๘) จัดประชุมสื่อสารกับลูกจ้างเพราหมู่ลูกจ้างขอให้ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชยเพิ่มอีก

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้มาตรการต่าง ๆ ข้างต้น แต่ก็ลดค่าใช้จ่ายได้บางส่วน เพราะยังมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการที่เป็นค่าใช้จ่ายหลักและคงที่ เมื่อเทียบกับประมาณงานที่มีอยู่ค่าใช้จ่ายดังกล่าวที่ยังสูงมาก

ผู้ถูกกล่าวหารมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลิกจ้างตามปริมาณงานในปัจจุบันและที่คาดว่าจะมีในปี ๒๕๖๕ ถึง ๒๕๖๕ ดังนี้

- (๑) พิจารณาจากจำนวนปริมาณงานที่จะมีเหลือ หลังจากเสร็จสิ้นงานก่อสร้างและส่งมอบชิ้นส่วนโครงสร้างเหล็กในโครงการขยายกำลังการผลิตน้ำมันดิบแก่ลูกค้าที่ประเทศไทยรัฐอเมริกาเดือนมีนาคม ๒๕๖๕ เมื่อพิจารณาแล้ว จำเป็นต้องลดลูกจ้างในอัตราประมาณร้อยละ ๘๐ ของลูกจ้างทั้งหมด
- (๒) ลูกจ้างที่คงไว้ประมาณร้อยละ ๒๐ ของลูกจ้างทั้งหมด จะพิจารณาคัดเลือกลูกจ้างในตำแหน่งงานที่มีทักษะเฉพาะตรงกับงานที่มีอยู่ในแต่ละส่วนงาน
- (๓) พิจารณาคัดเลือกลูกจ้างที่ผลการปฏิบัติงานดีและได้รับการประเมินดีให้อยู่ทำงานต่อไปก่อน จนเต็มอัตราตามข้อ (๑) และ (๒)

ผู้ถูกกล่าวหารมีโครงสร้างองค์กรในแผนก ก่อสร้าง ก่อการปรับโครงสร้างในปี ๒๕๖๓ เน้นกระบวนการทำงาน ก่อสร้างแทนชุดเจาะน้ำมันซึ่งเป็นงานของลูกค้าหลักเป็นสำคัญ แบ่งเป็น ๗ หน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานเตรียมและประกอบ หน่วยงานประกอบติดตั้ง หน่วยงานบริการงานผลิต หน่วยงานไฟฟ้า เครื่องมือวัด และงานทดสอบระบบ หน่วยงานทดสอบแรงดันและงานปิดโครงการ หน่วยงานสีและฉนวน กันความร้อน และหน่วยงานวิศวกรรม ก่อสร้าง ต่อมาในปี ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้ปรับโครงสร้างองค์กรในแผนก ก่อสร้างใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะงานใหม่ที่ต้องหาเพิ่มเข้ามา ลดอัตราการเพิ่มกำลังคน ควบคุมต้นทุน เสริมทักษะ ใช้กำลังคนเกิดประโยชน์สูงสุด และเกิดความยืดหยุ่นในการทำงาน สามารถปรับเปลี่ยนโยกย้าย กำลังคนให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่มีแตกต่างไปจากเดิม แบ่งเป็น ๘ หน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานเชื่อมโลหะ หน่วยงานโครงสร้าง หน่วยงานบริการงานผลิต หน่วยงานท่อ หน่วยงานไฟฟ้า เครื่องมือวัด และงานทดสอบระบบ หน่วยงานวิศวกรรม ก่อสร้าง หน่วยงานทดสอบแรงดันและงานปิดโครงการ และหน่วยงานสีและฉนวน กันความร้อน ถึงแม้การปรับโครงสร้างใหม่เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้น แต่ด้วยปริมาณงานลดลงมาก จึงมีความจำเป็นที่ไม้อาจหลักเลี้ยงไม่ได้ที่จะต้องปรับลดกำลังคนตามปริมาณงาน โดยเลิกจ้างลูกจ้างประจำ ในแต่ละตำแหน่งของแต่ละหน่วยงานในแผนก ก่อสร้าง หน่วยงาน ก่อสร้าง [REDACTED] ดังนี้

- (๑) หน่วยงานเชื่อมโลหะ ลูกจ้าง ๘๖ คน เหลือลูกจ้าง ๒๗ คน
- (๒) หน่วยงานโครงสร้าง ลูกจ้าง ๑๓๓ คน เหลือลูกจ้าง ๓๔ คน
- (๓) หน่วยงานบริการงานผลิต ลูกจ้าง ๑๐๐ คน เหลือลูกจ้าง ๔๗ คน
- (๔) หน่วยงานท่อ ลูกจ้าง ๔๓ คน เหลือลูกจ้าง ๕ คน
- (๕) หน่วยงานไฟฟ้า เครื่องมือวัด และงานทดสอบระบบ ลูกจ้าง ๓๔ คน เหลือลูกจ้าง ๕ คน
- (๖) หน่วยงานวิศวกรรม ก่อสร้าง ลูกจ้าง ๓๓ คน เหลือลูกจ้าง ๑๕ คน

(๓) หน่วยงานทดสอบแรงดันและงานปิดโครงการ ลูกจ้าง ๑๑ คน เหลือลูกจ้าง ๒ คน

(๔) หน่วยงานสีและวนกันความร้อน ลูกจ้าง ๗ คน เหลือลูกจ้าง ๒ คน

นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหา�ังมีการเลิกจ้างลูกจ้างประจำที่ทำงานในสำนักงาน [REDACTED] และหน่วยงานก่อสร้าง [REDACTED] ในแผนกอื่น ๆ อีกด้วย ทำให้จากเดิมก่อนปรับโครงสร้างผู้ถูกกล่าวหามีลูกจ้างรวม ๖๗๐ คน ปัจจุบันเหลือลูกจ้าง ๒๗๐ คน

การเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๕ คน ผู้ถูกกล่าวหาได้พิจารณาเลิกจ้างโดยมีหลักเกณฑ์พิจารณาจากปริมาณงานที่มีอยู่ ผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ทักษะความสามารถดำเนินต่อไปได้ โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาได้พิจารณาเลิกจ้างลูกจ้างที่ทำงานในตำแหน่งช่างประกอบท่อ A ที่มีอยู่จำนวน ๑๖ คน ทั้งหมด เพราะไม่มีงานในตำแหน่งนี้เหลืออยู่ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ พิจารณาจากผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๕ ปี เปรียบเทียบกับลูกจ้างอื่นที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกัน จำนวน ๗ คน คัดเลือกให้เหลือ ๕ คน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ ได้รับการประเมินตำแหน่งลูกจ้างที่ ๓ ถึงที่ ๕ พิจารณาจากผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๕ ปี ทักษะความสามารถข้ามภูมิภาค และความจำเป็นในตำแหน่งงานเปรียบเทียบกับลูกจ้างอื่นที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกัน จำนวน ๒๕ คน คัดเลือกให้เหลือ ๕ คน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ถึงที่ ๕ ได้รับผลการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน เกรด C มาทุกปี เช่นเดียวกับนาย [REDACTED] ที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกันและได้รับการคัดเลือกให้ทำงานต่อ เนื่องจากนาย [REDACTED] มีความสามารถในการทำงานที่หลากหลายกว่า มีความเชี่ยวชาญงานเขี๙มอัตโนมัติ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าร่วมภารกิจในท่อ รวมถึงมีประสบการณ์การทำงานกับโครงการ [REDACTED] เป็นประจำและต่อเนื่องอยู่แล้ว ในขณะที่นาย [REDACTED] ซึ่งทำงานในตำแหน่งเดียวกัน มีผลการปฏิบัติงานดีและได้รับผลการประเมินสูงเกรด A และ B มาทุกปี แต่พิจารณาเลิกจ้าง เนื่องจากมีคุณสมบัติความสามารถไม่ตรงกับงาน และไม่มีใบรับรองการทำงานเข้มกับโครงการ [REDACTED] เพราะไม่ได้ทำงานนี้ต่อเนื่อง

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน	ผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน			
				๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
๑	นาย [REDACTED]	ช่างประมงท่อ A	โครงสร้าง	D	D	D	D
๒	นาย [REDACTED]	ช่างเชื่อม multi coded	เชื่อมโลหะ	D	C	E	D
๓	นาย [REDACTED]	ช่างเชื่อม - บ GR	เชื่อมโลหะ	C	C	C	C
๔	นาย [REDACTED]	ช่างเชื่อม - บ GR	เชื่อมโลหะ	C	C	C	C
๕	นาย [REDACTED]	ช่างเชื่อม - บ GR	เชื่อมโลหะ	C	C	C	C

ผู้ถูกกล่าวหามีค่าใช้จ่ายเทียบกับค่าจ้างและสวัสดิการที่เป็นตัวเงินของลูกจ้างประจำก่อนการเลิกจ้างในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๔๕.๒ ล้านบาท แท้หลังจากเลิกจ้างลูกจ้างสามารถลดค่าใช้จ่ายดังกล่าวลงทำให้เดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ เหลือ ๒๒.๐๕ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อคำนวณค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตลอดระยะเวลาที่ไม่มีการผลิตเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นค่าชดเชยให้กับลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมดพบว่า ผู้ถูกกล่าวหารายค่าชดเชยสะสมจำนวน ๑๕๓.๑๖ ล้านบาท ในขณะเดียวกันสามารถลดค่าใช้จ่ายถึงร้อยละห้าสิบได้เดือนกันยายน - ตุลาคม ๒๕๖๔ สะสมถึง ๑๓๗.๑๕ ล้านบาท

กรณีงาน [REDACTED] เป็นคำสั่งจ้างผลิตข้าวแห่นุกดเจาะ จำนวน ๒ ชา ที่จะเริ่มเข้ามาให้ทำในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อเนื่องถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๕๗๘ ตัน ผู้ถูกกล่าวหารับว่า

บริษัท [REDACTED] จะแบ่งโครงการก่อสร้างเป็นระยะเรียกว่าเฟส (Phase) แต่ละเฟสจะสั้งงานไม่เท่ากัน แต่จะคาดการณ์ ล่วงหน้าและยืนยันคำสั่งจ้างผลิตอีกครั้ง ซึ่งในช่วงที่ผู้กล่าวว่าหาหัวหน้า [REDACTED] คน เป็นลูกจ้างนั้น บริษัท [REDACTED] แจ้งคำสั่งผลิตในกฎหมายพ.ศ. ๒๕๖๔ ต่อมามีการสั่งเลื่อนการผลิตในเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ โดยกำหนดแผนการผลิต เป็นช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ แต่ก็มีปริมาณงานน้อยกว่าที่เคยสั่งผลิตในอดีต เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า จึงลดลงถึงร้อยละ ๘๐ และยังต้องรองงานกว่า ๘ เดือน และหลังจากงานแล้วเสร็จ ผู้ถูกกล่าวหาหายไปเมื่อวาน ในอนาคตของโครงการอื่นเข้ามาอีก นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหารับว่า การผลิตในงาน [REDACTED] มีลูกจ้าง ไม่พอที่จะทำงานในบางงาน แต่ด้วยระยะเวลาการทำงานเพียง ๕ เดือน และกำลังคนงานที่ใช้ในแต่ละเดือน ไม่เท่ากัน หลังจากนั้นก็ยังไม่มีงานเข้ามาให้ทำอีก จึงได้วางแผนการใช้กำลังคนในส่วนของแผนกก่อสร้าง โดยว่าจ้างผู้รับเหมาช่วง [REDACTED] เข้ามาทำงานในแต่ละเดือนข้าราชการตามความจำเป็น เพื่อลดต้นทุน การจ้างแรงงานระยะยาว

ผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินมาตรการปรับกลยุทธ์การบริหารงาน การปรับโครงสร้างองค์กร และลดกำลังแรงงานให้เหมาะสมกับปริมาณงานที่มีในปัจจุบัน โดยนำประเด็นสถานการณ์ปัญหาและผลกระทบต่างๆ เช่น การประมูลโครงการต่างๆ การผลิต การลดต้นทุนการผลิต สถานการณ์ต่างๆ อนาคตของผู้ถูกกล่าวหา และการเลิกจ้างลูกจ้าง มาพูดคุยปรึกษาหารือในที่ประชุมคณะกรรมการลูกจ้าง ในฐานะเป็นตัวแทนลูกจ้างทุกรังสี และผู้กล่าวหาหัวหน้า [REDACTED] คน ก็เป็นกรรมการลูกจ้างเข้าร่วมการประชุมตลอดมา และการเลิกจ้างลูกจ้างครั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ดำเนินการตามที่เคยได้พูดคุยปรึกษาหารือกับคณะกรรมการลูกจ้าง โดยเริ่มจากยกเลิกสัญญาผู้รับเหมาช่วง เลิกจ้างลูกจ้างสัญญาจ้าง และเลิกจ้างลูกจ้างประจำ ตามลำดับ ส่วนการใช้มาตรการอื่นๆ เช่น การหยุดงานข้าราชการตามมาตรฐาน ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหาได้เคยนำมาตรการนี้มาใช้ในช่วงปี ๒๕๖๒ แบบสมัครใจกับลูกจ้างบางส่วน แต่เมื่อนำข้อมูลที่เคยปฏิบัติมาพิจารณาพบว่า สามารถใช้กับบางงานและบางช่วงเวลาเท่านั้น ลดค่าใช้จ่ายได้ในอัตราค่อนข้างต่ำและมีผลกระทบกับรายได้ลูกจ้างโดยรวม รวมถึงจำกัดข้อมูลของลูกจ้างผ่านหัวหน้างานและการสอบถามในช่วงที่มีการประชุม สื่อสารกับลูกจ้างทั้งหมด ลูกจ้างส่วนใหญ่ขอให้มีการเลิกจ้างลูกจ้างแทนการใช้มาตรการ ๗๕ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบ กับการเลิกจ้างลูกจ้างแล้ว พบร้า การเลิกจ้างสามารถลดค่าใช้จ่ายในระยะยาวมากกว่าร้อยละ ๕๐ และมีความยืดหยุ่นในการจัดการกำลังคนให้สอดคล้องกับปริมาณงานที่มีน้อยและไม่แน่นอนในกิจการก่อสร้าง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบัน สำหรับกรณีไม่ได้จัดทำโครงการสมัครใจลาออก เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าจะไม่สามารถรักษาลูกจ้างที่มีประสิทธิภาพการทำงานสูงไว้ได้

ผู้ถูกกล่าวหาได้พยายามสื่อสารพูดคุยปรึกษาหารือกับลูกจ้างผ่านคณะกรรมการลูกจ้าง ในฐานะเป็นตัวแทนลูกจ้างทั้งหมด ซึ่งผู้กล่าวหาหัวหน้า [REDACTED] คน ก็เป็นหนึ่งในกรรมการลูกจ้างด้วย เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาการดำเนินธุรกิจ รับฟังแนวทางการเลิกจ้างหากมีความจำเป็น รวมถึงรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอต่างๆ จากลูกจ้าง ไปพิจารณาบริหารงานแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจมาโดยตลอด และการเลิกจ้างลูกจ้างครั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้เลือกปฏิบัติกับลูกจ้างคนหนึ่งคนใด ด้วยอคติอื่นใด หรือด้วยเหตุที่ลูกจ้างรายได้เป็นสมาชิกหรือกรรมการสหภาพแรงงาน หรือกรรมการลูกจ้าง แต่พิจารณาเลิกจ้างลูกจ้างจากปริมาณงานที่มีอยู่ ผลกระทบปฏิบัติงานย้อนหลัง ทักษะความชำนาญงาน และความจำเป็นในแต่ละตำแหน่งงาน เพื่อให้การดำเนินธุรกิจในภาพรวมสามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด รวมผู้กล่าวหาหัวหน้า [REDACTED] คน ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ห้อยุ่ยว่าทำงานต่อได้

ผู้ถูกกล่าวหาไม่โครงสร้างผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒ ประกอบด้วยผู้ถือหุ้น ๓ ราย คือ บริษัท [REDACTED] จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท [REDACTED] จำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น และบริษัท [REDACTED] จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ หุ้น ที่มาเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ "ได้มีการเปลี่ยนโครงสร้างผู้ถือหุ้น ประกอบด้วยผู้ถือหุ้น ๓ ราย คือ บริษัท [REDACTED] จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท [REDACTED] จำนวน ๔,๔๘,๘๘๘ หุ้น และบริษัท [REDACTED] จำนวน ๑ หุ้น นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการเปลี่ยนแปลงทุนจดทะเบียนนับแต่วันที่มีการจดทะเบียนนิตบุคคลก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๓๓ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยเพิ่มเงินทุนครั้งที่ ๑ เมื่อปี ๒๕๔๔ เป็น ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพิ่มเงินทุนครั้งที่ ๒ เมื่อปี ๒๕๔๕ เป็น ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพิ่มเงินทุนครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็น ๔๔,๘๘,๘๓๐ บาท และเพิ่มเงินทุนครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็น ๑,๐๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ สาเหตุการเพิ่มทุนครั้งล่าสุดเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาขาดทุนไม่มีเงินทุนที่จะใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพราะต้องใช้เงินชำระหนี้สินเงินกู้ จ่ายค่าเชดเชย การเดินทาง และใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาคำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหาและคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแล้วมีประชัดเท็จที่จะต้องพิจารณาในวันลักษณะนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเนื่องจากสาเหตุใด

๒. ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหา เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และ ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๙ หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๗ คน เพราะเหตุใด คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาข้อเท็จจริงของทั้งสองฝ่ายแล้วพึงได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้กล่าวหาทั้ง ๗ คน เป็นสมาชิกสภาพแรงงาน [REDACTED] จากการที่ทั้ง ๗ คน เป็นกรรมการสภาพแรงงาน จำกัดทั้ง ๗ คน ปัจจุบันยังมีกรรมการสภาพแรงงานอีก ๑ คน คือ นาย [REDACTED] ที่ไม่ถูกเลิกจ้างและยังคงทำงานกับผู้ถูกกล่าวหา และผู้กล่าวหาทั้ง ๗ คน เป็นผู้แทนเจ้าข้อเรียกร้องของสภาพแรงงานในการยื่นข้อเรียกร้องเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหาครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔ จำกัดทั้ง ๗ คน ซึ่งในการเจรจาข้อเรียกร้องร้องทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้และไม่มีข้อขัดแย้งหรือเกิดข้อพิพาทแรงงานใด ๆ โดยผู้ถูกกล่าวหา晦มหังสือมอบบัลลงันท์ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๔ เลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๗ คน และให้การเลิกจ้างมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างเหตุประสนปัญหาภาวะเศรษฐกิจและขาดทุน เนื่องจากในปี ๒๕๖๐ บริษัท [REDACTED]

[REDACTED] ไม่ขึ้นการประกวดราคาเพื่อต่อสัมปทานในโครงการ [REDACTED] ที่เคยได้รับสัมปทานตลอดมา และเป็นโครงการที่ทำรายได้ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๘๕ ของรายได้ทั้งหมดในแต่ละปี บริษัท [REDACTED] ได้ลดจำนวนการผลิตลงเพื่อเตรียมส่งมอบโครงการให้ผู้ชนะการประกวดราคา ทำให้ปริมาณงานตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ ลดลงเหลือ ๑๐,๔๓๗ ๑๓,๑๑๖ ๑๑,๕๒๔ และ ๗,๔๒๗ ตัน ตามลำดับ และลดลงจำนวนมากในปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕ เหลือเพียง ๑,๕๓๕ และ ๙๑๘ ตัน ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาได้พยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ ได้เข้าประกวดราคางานของผู้ประกอบการรายใหม่ที่ได้รับสัมปทาน แต่ก็ไม่ขึ้นการประกวดราคา ประกอบกับเกิดภาวะราคาห้ามมั่นดิบมีราคาถูกติดต่อกันมาหลายปี รวมถึงในปี ๒๕๖๓ ได้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา - ๑๙ ส่งผลให้เกิดภาวะชะลอตัวทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ในระดับโลกและประเทศไทย ทำให้บริษัท [REDACTED] ยกเลิกสัญญาจ้างงาน

ก่อสร้างโครงการใหม่ และผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ก็จะลอกการประมูลงานโครงการใหม่ออกรไป ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามแผนธุรกิจที่วางไว้ได้ ผลประกอบการของผู้ถูกกล่าวหาในปี ๒๕๖๒ ขาดทุน ๒๒๔,๒๙๙,๕๐๘ บาท และปี ๒๕๖๓ ขาดทุน ๘๓๕,๗๓๓,๘๒๕ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจ ก่อนการพิจารณาเลิกจ้างลูกจ้าง แต่ก็ล้มค่าใช้จ่ายได้บางส่วน เพราะยังมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการที่เป็นค่าใช้จ่ายหลักและคงที่ เมื่อเทียบกับปริมาณงานที่มีอยู่ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวก็ยังสูงมาก จึงมีความจำเป็นต้องลดลูกจ้างในอัตราประมาณร้อยละ ๘๐ ของลูกจ้างทั้งหมด และคัดเลือกลูกจ้างไว้เท่าที่จำเป็นตามปริมาณงานในปัจจุบันและที่คาดว่าจะมีในปี ๒๕๖๔ ถึง ๒๕๖๕ เดิมในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหา่มีลูกจ้างจำนวน ๑,๖๙๙ คน เป็นลูกจ้างประจำจำนวน ๖๗๐ คน และลูกจ้างสัญญาจ้าง (ลูกจ้างรับเหมาค่าแรง) จำนวน ๘๒๙ คน ผู้ถูกกล่าวหาได้ทยอยเลิกจ้างลูกจ้างตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ รวมจำนวน ๑,๓๖๐ คน โดยพิจารณาลูกจ้างในส่วนลูกจ้าง สัญญาจ้าง (รับเหมาค่าแรง) ก่อน ปัจจุบันเหลือลูกจ้างจำนวน ๒๙๙ คน เป็นลูกจ้างประจำ จำนวน ๒๗๐ คน และลูกจ้างสัญญาจ้าง (รับเหมาค่าแรง) จำนวน ๒๙ คน โดยทำงานประจำสำนักงาน จำนวน ๒๗ คน และทำงานในคลังสินค้าจำนวน ๒ คน ในการพิจารณาเลิกจ้างผู้ถูกกล่าวหาได้กำหนดหลักเกณฑ์โดยพิจารณาจากปริมาณงานที่มีอยู่ ผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๕ ปี ทักษะความชำนาญงาน และความจำเป็นในแต่ละตำแหน่งงาน เพื่อการดำเนินธุรกิจในการพิจารณาสามารถดำเนินต่อไปได้ โดยผู้กล่าวหาที่ ๑ ทำงานในตำแหน่งช่างประกอบท่อ A ได้รับผลการประเมินย้อนหลัง ๕ ปี ได้เกรด D ทุกปี ผู้ถูกกล่าวหาได้พิจารณาเลิกจ้างลูกจ้างที่ทำงานในตำแหน่งช่างประกอบท่อ A ที่มีอยู่ทั้งหมดจำนวน ๑๖ คน เพราะไม่มีงานในตำแหน่งนี้เหลืออยู่ ผู้กล่าวหาที่ ๒ ทำงานในตำแหน่งช่างเชื่อม multi coded โดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๕ ปี เปรียบเทียบกับลูกจ้างอื่นที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกัน จำนวน ๗ คน คัดเลือกให้เหลือ ๔ คน ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๒ ได้รับเกรด D ในปี ๒๕๖๐ เกรด C ในปี ๒๕๖๑ เกรด E ในปี ๒๕๖๒ และได้เกรด D ในปี ๒๕๖๓ ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๓ ถึงที่ ๕ ทำงานตำแหน่งช่างเชื่อม – ๖GR พิจารณาจากผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๕ ปี ทักษะความชำนาญงาน และความจำเป็นในตำแหน่งงานเปรียบเทียบกับลูกจ้างอื่นที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกัน จำนวน ๒๕ คน คัดเลือกให้เหลือ ๕ คน ซึ่งผู้กล่าวหาที่ ๓ ถึงที่ ๕ ได้รับผลการประเมินเกรด C มาทุกปี คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ พิจารณาข้อเท็จจริงทั้งสองฝ่ายเห็นว่า สาเหตุการเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๕ คน เพราะเหตุผู้ถูกกล่าวหาประสบปัญหางานขาดทุน มีปริมาณงานลดลงต่อเนื่องและลดลงอย่างมากในปี ๒๕๖๔ โดยลดลงประมาณร้อยละ ๘๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓ เนื่องจากบริษัท ██████████ ซึ่งเป็นลูกค้าหลักไม่ได้สัมปทานในโครงการ ██████████ ที่เคยได้รับสัมปทานตลอดมา จึงมีความจำเป็นต้องลดลูกจ้างในอัตราประมาณร้อยละ ๘๐ ของลูกจ้างทั้งหมด มิได้เลิกจ้างเพราเหตุที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๕ คน เป็นผู้แทนเจรจาข้อเรียกร้องครั้งล่าสุด เนื่องจากที่ผ่านมา ผู้กล่าวหาทั้ง ๕ คน เป็นผู้แทนเจรจาข้อเรียกร้องและมีบทบาทสำคัญตลอดเรื่อยมา และในการเจรจาข้อเรียกร้อง ๓ ปี ย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ผู้กล่าวหาที่ ๑ ถึงที่ ๓ และที่ ๕ ก็เป็นผู้แทนเจรจาข้อเรียกร้องมาโดยตลอด ส่วนผู้กล่าวหาที่ ๔ เป็นผู้แทนการเจรจาข้อเรียกร้องในปี ๒๕๖๔ แต่ในบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔ ไม่ปรากฏว่าได้เข้าร่วมการเจรจาในวันดังกล่าว ซึ่งในการเจรจาข้อเรียกร้องในปี ๒๕๖๔ และย้อนไปหลังจากปี ๒๕๖๐ เป็นต้นมาทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้ การเจรจาเป็นไปด้วยความสัมพันธ์อันดีไม่มีข้อขัดแย้ง หรือเกิดข้อพิพาทแรงงานใด ๆ และในการคัดเลือกลูกจ้างรวมผู้กล่าวหาทั้ง ๕ คน เพื่อเลิกจ้างนั้น เป็นการพิจารณาจากปริมาณงานที่มีอยู่ และผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๕ ปี โดยมีได้เป็นการเลือกปฏิบัติ และลูกจ้างดังกล่าวมีทั้งที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน

และไม่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน และมิได้เลิกจ้างเพระเหตุที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน เป็นกรรมการสหภาพแรงงาน เนื่องจากผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน ได้รับเลือกเป็นกรรมการสหภาพแรงงานตลอดเรื่อยมา แต่ก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาหนีการกลั่นแกล้งใด ๆ ตลอดระยะเวลาที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการสหภาพแรงงาน หรือไม่อนุญาตให้กรรมการสหภาพแรงงานลาไปประชุมหรือร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในนามสหภาพแรงงาน แต่อย่างใด หรือแม้แต่เลิกจ้างกรรมการสหภาพแรงงานคนอื่นมาก่อน อีกทั้งยังมีกรรมการสหภาพแรงงานอีก ๑ คน คือ นาย [REDACTED] ที่ไม่ถูกเลิกจ้างและยังคงทำงานอยู่กับผู้ถูกกล่าวหา จากข้อเท็จจริงจึงเชื่อได้ว่าสาเหตุ การเลิกจ้างเป็นเพระเหตุผลทางเศรษฐกิจ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างอย่างชัดเจน ไม่ได้เลือกปฏิบัติ หรือกลั่นแกล้งลูกจ้างคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มนึงกลุ่มใดเฉพาะ และมิใช่มาจากการที่ ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน เป็นผู้แทนเจ้าข้อเรียกร้องเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ทำหน้าที่กรรมการสหภาพแรงงาน ตามที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน กล่าวอ้าง

ประเด็นที่ ๒ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่น้อย คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ได้พิจารณาในประเด็นที่ ๑ แล้วว่า การเลิกจ้างมิใช่เพระเหตุที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน เป็นผู้แทนเจ้าข้อเรียกร้อง เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ทำหน้าที่กรรมการสหภาพแรงงาน ดังนั้นการเลิกจ้างจึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) ส่วนการเลิกจ้างจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ หรือไม่น้อย ข้อเท็จจริงพึงได้ว่า ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน สมควรเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ก่อนวันที่สหภาพแรงงานยื่นข้อเรียกร้อง ต่อผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔ ทั้งสองฝ่ายสามารถเจรจาตกลงกันได้ในวันดังกล่าวและได้จัดทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับภาระการจ้างไว้ต่อ กัน ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๔ ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลบังคับใช้ ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ โดยที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน มิได้กระทำการความผิดใดอันจะเข้าข่ายยกเว้นตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๓ (๑) – (๕) ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ คน จึงเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องและได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๒๓ แต่การเลิกจ้างจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ หรือไม่น้อย เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒๓ ซึ่งมุ่งหมายมิให้นายจ้างกลั่นแกล้งลูกจ้าง ที่เกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง โดยกำหนดเหตุแห่งการเลิกจ้างไว้ ๕ ประการ แต่ก็มิได้หมายความว่า เมื่อนายจ้างมิเหตุจำเป็นนอกเหนือจากข้อยกเว้นดังกล่าวแล้วนายจ้างจะเลิกจ้างลูกจ้างไม่ได้ ดังนั้น หากนายจ้างมิเหตุอื่นที่จำเป็นก็สามารถยกข้อเป็นเหตุเลิกจ้างได้ กรณีคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงทั้งสองฝ่ายแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาประسبปัญหาภาระขาดทุน ๒ ปี ติดต่อกันโดยในปี ๒๕๖๒ ขาดทุน ๒๒๔,๒๙๙,๕๐๘ บาท และปี ๒๕๖๓ ขาดทุน ๘๓๕,๗๓๓,๘๒๕ บาท ส่วนในปี ๒๕๖๔ จากข้อมูลที่แจ้งต่อกรรมสิրภาพเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ มีผลประกอบการกลางปี ขาดทุน ๓๓๓,๕๒๕,๐๐๐ บาท และมีปริมาณงานลดลงต่อเนื่องและลดลงอย่างมากในปี ๒๕๖๔ โดยลดลงประมาณร้อยละ ๘๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓ เนื่องจากบริษัท [REDACTED] ซึ่งเป็นลูกค้าหลักไม่ได้สัมปทานในโครงการ [REDACTED] ที่เคยได้รับสัมปทานตลอดมา ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาหนีมาลักษณะการทำงานเป็นผู้รับเหมาทำงานก่อสร้าง มีการบริหารกำลังคนตามปริมาณงานที่ถูกค้าจ้างผลิต ผู้ถูกกล่าวหา จึงมีความจำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายด้วยการปรับปรุงองค์กรเพื่อให้คงความอยู่รอด และต้องลดลูกจ้างในอัตราประมาณร้อยละ ๘๐ ของลูกจ้างทั้งหมด รวมตำแหน่งงานที่ผู้กล่าวหาทั้ง ๑ ทำงานอยู่ โดยมีการพิจารณาจาก

ปริมาณงานที่มีอยู่ และผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๕ ปี ซึ่งผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน มีผลการประเมินที่ดีอยู่ในลำดับที่ต้องถูกเลิกจ้าง กรณีที่ผู้กล่าวหาอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับงาน [REDACTED] ในปลายปี ๒๕๖๔ และทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับสมัครลูกจ้างสัญญาจ้าง (รับเหมาค่าแรง) ผ่านบริษัทรับเหมาค่าแรง และมีการเพิ่มเงินทุนเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ นั้น คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ พังช้อเท็จจริงได้ว่า งาน [REDACTED] เป็นคำสั่งจ้างผลิตข้าวแทนขุดเจาะ จำนวน ๒ ชา โดยกำหนดแผนการผลิตในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อเนื่องถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๘๗๙ ตัน ด้วยมีระยะเวลาการทำงานเพียง ๕ เดือน หลังจากนั้นก็ยังไม่มีงานใหม่เข้ามา ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีความจำเป็น ในการบริหารจัดการกำลังแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับปริมาณงาน โดยการว่าจ้างบริษัทอื่นที่มีลูกจ้างผู้รับเหมาช่วง ([REDACTED]) เข้ามาทำงานในบางงาน เพียงชั่วคราวตามความจำเป็นในแต่ละเดือน จึงเห็นได้ว่าการดำเนินการดังกล่าวเพื่อลดต้นทุนการจ้างแรงงาน ระยะยาตรา เป็นการยืนยันให้เห็นว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างลูกจ้างก็เพื่อมุ่งเน้นลดต้นทุนค่าแรงงานให้ถ่องถี่ถือเป็นการบริหารจัดการอย่างหนึ่ง ส่วนการเพิ่มเงินทุน เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ เป็นการเพิ่มทุนของผู้ถือหุ้นรายเดิมเพื่อให้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจและใช้ในการประมูลงานก่อสร้างใหม่ อีกทั้งสหภาพแรงงานก็ทราบมาโดยตลอดว่าผู้ถูกกล่าวหาประสบปัญหาทางธุรกิจโดยในการยื่นข้อเรียกร้องของสหภาพแรงงานเมื่อปี ๒๕๖๑ และปี ๒๕๖๒ สหภาพแรงงานก็ได้มีการยื่นข้อเรียกร้องขอให้ผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาหากจำเป็นต้องลดจำนวนลูกจ้างประจำขอให้ดำเนินการลดผู้รับเหมาช่วง ลดลูกจ้างรับเหมาค่าแรง และลดลูกจ้างสัญญาจ้างชั่วคราวก่อน และยังได้มีการนำประเด็นนี้ไปพูดคุยปรึกษาหารือในการประชุมคณะกรรมการลูกจ้าง ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ ด้วย ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน จึงเป็นการ เลิกจ้างที่มีเหตุผล เป็นธรรม และมีความจำเป็นโดยมิได้กลั่นแกล้งผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน แม้ผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน จะมีได้กระทำความผิดอันจะเข้าข่ายกเว้นตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๒๓ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๙ ไม่เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งยกค่าร้องขอผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๙ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยข้อดعاว่า บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างนาย [REDACTED] กับพวกร่วม ๒ คน ผู้กล่าวหา ไม่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๙ ไม่เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งยกค่าร้องขอผู้กล่าวหาทั้ง ๒ คน

(ลงชื่อ)

(นายกิตติพงษ์ เหล่านิพนธ์)

ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายอิทธิพร เหล่าวานิช)

กรรมการ

(ลงชื่อ)

(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นางนิทยา อี้ราวงศ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ร้อยเอก ██████████
(สำเริง ชนะสิทธิ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นายจรินทร์ ชาติสงวนนาม)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นายสุรชัย ปลื้งสมบัติ)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นายเดชบุญ มาประเสริฐ)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นายพนัส ไทยล้วน)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นายทวี เทชะธีรารักษ์)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นายปัจญพร จันทนาก)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นายสมิตร จันทรสว่าง)

กรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████
(นางสาวรัตเกล้า เขวัญ)
ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

กรรมการและเลขานุการ

หมายเหตุ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

๗๖

(๙) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ของคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ของรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมหรือของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๗๗

บัญชีรายชื่อแบบท้าย

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	วัน เริ่มทำงาน	วัน เลิกจ้าง	อายุงาน		อัตรา ค่าจ้าง สุดท้าย	ค่าเสียหาย ตามกำหนด
					ปี	เดือน		
๑	นาย [REDACTED]	ช่างประดับห้อง A	[REDACTED]	๓๑ ก.ค. ๖๔	๒๐	๗	[REDACTED]	๕๖,๔๘๐
๒	นาย [REDACTED]	ช่างเชื่อม multi coded	[REDACTED]	๓๑ ก.ค. ๖๔	๒๐	๘	[REDACTED]	๒,๕๔๗,๗๒๐
๓	นาย [REDACTED]	ช่างเชื่อม - บ GR	[REDACTED]	๓๑ ก.ค. ๖๔	๒๐	๙	[REDACTED]	๒,๑๖๙,๖๐๐
๔	นาง [REDACTED]	ช่างเชื่อม - บ GR	[REDACTED]	๓๑ ก.ค. ๖๔	๑๗	๔	[REDACTED]	๔๘๓,๖๘๐
๕	นาย [REDACTED]	ช่างเชื่อม - บ GR	[REDACTED]	๓๑ ก.ค. ๖๔	๒๐	๗	[REDACTED]	๕,๑๕๐,๘๐๐